beato petro dyacono. eiq̨ dixit Modice fi
dei quare dubitasti. Cumq̨ post cortinā le
cti aduersarius latitaret: gregoriꝰ ex manu
petri diaconi magnā facē quā tenere vide
bat arripiēs: eiꝰ q̨ flāmis os faciē q̨ ipsius
aduersarij exurēs ad istar ethiopis denigra
uit. Quedā āt scītilla mīma cadēs in eiꝰ ve
stem cādidā ipām dicto citius ꝯflagrauit.
⁊ sic nigerrimꝰ totus apparuit. dixitq̨ pe
trus btō greg. Satis denigrauimus eum.
Cui grego. nos illū nō denigrauimus ſʒ ni
grum fuisse mōstrauimus. Sicq̨ ibidē mlt
to relicto lumine abierunt.

De sancto Longino.

Longinus fuit quidā centurio qui cum alijs mili
tibus cruci dn̄i astās iussu pylati latus dn̄i
ꝑforauit. Et vidēs signa q̄ fiebāt .s. solem
obscuratum ⁊ terremotū: in xp̄m credidit.
maxime ex eo vt quidā dicūt ꝙ cū ex infir
mitate vel senectute eius oculi caligassent
de sanguine xp̄i ꝑ lāceā discurrēte fortuitu
oculos suos tetigit ⁊ ꝓtinus clare vidit. vn̄
renunciās milicie ⁊ ab aplīs instructus ī ce
sarea capadocie .xxviij. ānos mōasticā vi
tam duxit. vbo ⁊ exēplo plurimos ad xp̄m
cōuertit. Cum āt a p̄side tētus fuissʒ ⁊ sacri
ficare nollet: iussit p̄ses oīs dētes eius ex
cuti ⁊ linguā abscidi. Lōginus tn̄ ex h̄ loq̄
lam non perdidit. sed accepta securi oīa y
dola ꝯminuit ⁊ fregit di. Si dij sunt vide
bimus. Demōes āt de ydolis exeuntes in
presidē ⁊ in oīs eius socios intrauerunt. ⁊
insaniētes ⁊ latrātes se lōgini pedibꝰ ꝓstra
uerunt. Et ait Lōginus demōibꝰ Cur hita
tis in ydolis? Qui rn̄derūt Ubi xp̄s nō no
minat ⁊ eius signū nō est positū ibi ē habi
tatio nr̄a. Cum ergo preses insaniret ⁊ ocu
los amisissʒ dixit ei Lōginus. Scito qm̄ sa
nari nō poteris nisi qn̄ me occideris. q̨ cito
eñi mortuus fuero ꝓ te orabo. ⁊ sanitatē ti
bi corporalē ⁊ anime impetrabo. ⁊ statim eū
decollari iussit. Post hec abijt ad corpus
eius. ⁊ prostratus cum lachrimis pn̄iam
egit ⁊ continuo visum ⁊ sanitatem recepit.
et in bonis operibus vitam finiuit.

De scā Gertrude historiā quere in fine

De nomine.

Benedictus dictus est qꝛ multa bn̄di
xit vel qꝛ in hac vita multas benedic
tiones habuit. vel qꝛ oīs bn̄ dicebant de
eo. vel qꝛ eternā meruit bn̄dictōem habere
Eius vitam sanctus Gregorius scribit

De sancto Benedicto

Benedictus ex nursia prouincia ortus cū Ro
me liberalibus studijs traditus
esset In ipā sui infantia lr̄as deseruit ⁊ de
sertū petere decreuit. Quem nutrix sua q̄ e
um tenerrime diligebat vsq̨ in quendā lo
cum qui dꝛ effide secuta ē. vbi ad purgan
dum triticū mutuo capisteriū petijt. ſʒ sup
mēsam incaute ponēs cū corruisset in dua
bus ptibꝰ fractū vidit Quā bn̄dictus flere
ꝯspiciēs ꝑtes capisterij accepit ⁊ ab orōne
surgēs integre solidatū inuenit. Postmo
duʒ nutricē occulte fugiēs in quendā locū
venit vbi tribꝰ ānis hoībꝰ incognitus māsit
excepto mōacho rōano noīe: qui sibi sedu
le necessaria ministrabat. Cū vero ad specū
a Romani mōasterio iter nō esset: panem
in longissimo fune ligabat ⁊ sic eum depo
nere cōsueuerat. Tintinabulum etiam ipsi
corde inseruit vt ad eius sonitum vir dei co
gnosceret quando sibi Romanus panem
preberet quem exiens acciperet. Sed anti
quus hostis vnius charitati ⁊ alterius inui
dens refectōi lapidē iactauit ⁊ tintinabulū
fregit. sed tn̄ eidem Rōanus ministrare nō
desijt. Post hec cuidā p̄sbito refectōeʒ sibi
in paschali solēnitate parāti dn̄s ꝑ visum
apparuit di. Tu tibi delicias p̄parās ⁊ suus
meus in illo loco fame cruciat. Qui ꝓtinꝰ
surrexit. ⁊ eum cum difficultate magna inue
niens ait Surge ⁊ sumamꝰ cibum quia ho
die pascha dn̄i ē Cui bn̄dictꝰ. Scio ꝙ pa
scha ē qꝛ videre te merui. Lōge quippe ab
hominibꝰ positus qꝛ die eadē esset pascha

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0130
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG